

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. ÉVFOLYAM 9. SZÁM – 2015. SZEPTEMBER 6.

A papság feladatai 3.— A törvény képviselése

Amikor az Úr Jézus kimondta Péter apostolnak: „Te Péter vagy, azaz kőszikla és erre a sziklára építem Egyházamat...”, biztos, hogy nem valóságos épületre gondolt, hanem egy Közösségre, amit épülethez hasonlóan képzelt el. – Bizonyítéka ennek, hogy egy másik alkalommal ugyancsak Péter apostolnak mondja: „ezentúl emberek halásza leszel!” – Közösségét tehát épületnek nevezi, de emberekből állónak. Egészen egyértelművé lesz ez az elgondolása, amikor mennybemenetelekor mondja: „menjetek az egész világra, kereszteljétek meg minden népet és tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek!” – Az egész

világ minden emberére gondolt, azokra, akik akkor éltek, azokra is később éltek, de azokra is, akik a világtörténelem bármely időszakában élni fognak – erre utal: „*Ime Én veletek vagyok mindennap a világ végéig!*” – Amikor emberek sokaságáról van szó, elképzelhetetlen, hogy ne legyenek törvények, szabályok, amik irányítják, szabályozzák az egész életet. Hiszen a sokaság nemcsak létszámban jelent nagy változatosságot, hanem az életmód, a gondolkodás, a célok sokaságát is, és biztos, hogy a sokféleség nemcsak színesíti a közösség életét, hanem adott esetben problémák forrásává is lehet, amikor egymásnak feszülhetnek akár az érdekek, akár az esetleges nemes célokhoz vezető szempontok is. – Ezt pedig biztosra vehetjük, hogy az Úr Jézus Krisztus nem akarta! Nem egyenletlenséget akart a világon, hanem istenismeretet és istenszeretetet, hogy egy szívvel-lélekkel éljen minden Őbenne hívő. Biztos, hogy ezt bizonyítja Szentlélek eljövetele, Aki az Apostolok Cselekedetei tanúsága szerint megszentelte

a sokféleséget és egy csodálatos egységet teremtett ezáltal. – Láthatjuk tehát emberi elgondolás alapján is a „szabályozásnak”, a törvényeknek nemcsak az értelmét, hanem a szükségességét is. – Maga az Úr Jézus is elfogadta, megtartotta a törvényeket és ezzel mintegy megszentelte Önmagában. – A törvény előírása szerint zárándokolt tizenkét éves korában Jeruzsálemben; a törvény értelmében ment megünnepelni a húsvéti vacsorát és eközben, amikor elérkezett az ideje, megalapította a Szent Eucharistiát; a törvény megtartását látjuk Nála, amikor megfizetteti Péter apostollal a templomadót; a törvény értelmében megy el szombatonként a zsinagógába és jelentkezik fölolvadásra, amikor Izajás szövegét olvassa és magyarázza Názáretben; a törvény megtartására szólítja fel a leprából meggyógyultakat: „menjetek, mutassátok meg magatokat a papoknak...”; mondhatjuk azt is, hogy elfogadja az ítéletet a törvény emberétől, Pilátustól... de környezetében is ismerik és teljesítik a törvényt – gondoljunk csak arra, hogy a Szűzanya és Szent József jegyessége is a törvény értelmében lesz elfogadottá; a törvény értelmében adja Neki Szent József a Jézus nevet; a törvény értelmében mutatják be a templomban negyvennapos korában; a törvény értelmében részesül a körülmetelés-

ben... s a legfőbbet mondja ki a törvényről: „*ne gondoljátok, hogy megszüntetni jöttem a törvényt! Nem azért jöttem, hogy megszüntessem, hanem, hogy teljesse tegyem. Mondom nektek, hogy egy í betű, de egy vesszőcske sem vesztet el belőle, hanem mindennek be kell teljesednie!*”

Az Úr Jézus követői sem tehetnek mást, mint fontosnak tartanak olyan törvényeket, amik segítik előhaladásukban. – Ezért vannak szabályai a krisztusi életnek a kereszténységnek is. Szabályokra szükség van, hogy átjárják az életet és szebbé, egységesebbé tegyék azt. – A sokféle ember sokféle elgondolásait a törvények „

fogják össze.” – Ezeknek kell szabályozni minden gondolatunkat, szavainkat és cselekedeteinket egyaránt. – Ezek a törvények szabályozzák imaéletünket, erkölcsi rendünket, liturgiánkat... ennek értelmében nem mindegy, hogy mikor mit és hogyan teszünk. – Ezek tartalmazzák az isteni törvényeket, a természeti törvényeket és az évezredek történéseiben kialakult tanulságokat is. – Ezért van, hogy „*az Egyház a Krisztus által neki adott felhatalmazásánál fogva a hívők és a hívő közösség életét segítő, szabályozó rendelkezéseket hoz.*” Ezért van Egyházi Törvénykönyvünk, amely szabályozza a legáltalánosabb dolgoktól kezdve a személyi jogokon keresztül a lelkiismereti ügyeken át az élet minden részletét. Ez a Könyv terjedelmében tartalmazza az utasításokat és az esetleges büntetési szabályokat is 1752. pontban. – Ezek nem egyszer az egyéni elképzeléseinknek úgy mond nem felelnek meg, de mégis szükségesek, hogy megőrizzék a keresztény élet méltóságát. – Gondoljunk csak a szent

liturgiára: nem lehet tekintettel az egyéni „kitalálásokra”, mert azok általi könnyen elveszítheti jelentőségét. Például: nehezen mondható megengedettnak a temetések alkalmával az imádság, amit nőtaszóval „vegyítenek” – ez igaz még akkor is, ha emberileg „elfogadhatónak” tartjuk. – Ez a példa is mutatja, hogy hová képes vezetni az úgynevezett egyéni elképzelés. Igaz, a történelem folyamán volt már ennél rosszabb példa is, amikor az egyéni elképzelések áthidalhatatlan vitákhoz, szakadásokhoz vezettek. Mindezek messze vannak Údvözítőnknek attól a szándékától, amit Főpapi imájában kért: „*szenteld meg őket az igazságban az igazságban: a Te igéd az igazság! Amint Te küldtél Engem a világba, úgy küldöm Én is a világba őket. Értük szentelem Magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban, de nemcsak értük könyörgök, hanem azokért is, akik szavukra hinni fognak Bennem. Legyenek mindnyájan egyek. Amint Te Atyám Bennem vagy és Én Tebened, úgy legyenek ők is Mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy Te küldtél Engem...”* (Jn. 17, 19-22) – Jól tesszük tehát, ha elfogadjuk a szabályokat, a törvényt, ezáltal tudjuk kifejezni: értjük és értékeljük, hogy általuk közvetve az Úr vezet mindnyájunkat, „*Akinél az örök élet igéi vannak!*” Pekker Imre plébános

Évközi 18. Vasárnap – Augusztus 02. - Egy héttel ezelőtt az Úr Jézus a pusztában „megvendégelte” a sokaságot, bőségesen kaptak kenyeret és halat, sőt még nagy mennyiségű „maradékot” is hagytak maguk után. – Amikor ezért királlyá akarták választani, azt már nem vállalta – bizonyára nemcsak azért, mert más a küldetése, hanem azért is, mert nem mondta ki ugyan, de mégis igazság volt és ma is az, amit magunktól is végig gondolhatunk. Jákob kútjánál a samariai asszonynak örök életre szókellő vizet ajánlott fel, mert, mint mondta: „*aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik...*” – most pedig, ha nem mondta is, de mondhatta volna, „*aki ebből a kenyérből eszik, újra megéhezik*” – most így fejezte ki Magát: „*Bizony, bizony mondom nektek: nem Mózes adott nektek kenyeret az égből, hanem Atyám adja nektek az igazi égi kenyeret. Mert az az Isten kenyere, Aki alászállt az égből, és Aki életet ad a világnak!*” – Most tehát olyan eledelt ajánl, ami az örök életre szóló táplálék. – A pusztában történtek az Úr Jézus csodálatos tanítása, hiszen ezek nyomán a kételkedők is rájöhetnek, hogy az Úr Jézusnak „nem probléma”, hogy Ő legyen az „*élet Kenyere*”: „*szeretetének örök jele az égből szállott Kenyér.*” – Csodát tesz, ugyanakkor tanítja: „*ne olyan eledelért fáradozzatok, amely megromlik, hanem olyanért, amely megmarad az örök életre. Ezt az Emberfia adja nektek – Őt ugyanis az Atya igazolta.*” – Nagy szükségük volt az akkori embereknek erre a csodára és erre a tanításra, mert úgy is mondhatjuk: „*örök kísértése az embernek*”, hogy másképpen gondolkozzék és cselekedjen. Könnyen és sokszor megtörténik, hogy a „*gazdaságkor ura azt kívánja tőlünk – mindannyiunktól – hogy létünk célját helyezzük át a külvilágra: politikába, a gazdaság és az érdekek meg testünk körébe.... Ezért fordulhat elő, hogy ha körülnézünk, akkor már ezt sem belülről tesszük, hanem el képzelt kilátó pontról, ahonnan egy olyan lény szemével tekintgetünk, aki nem én vagyok, hanem valaki más, aki már >fejlődött< és hopp, át is alakult úgynevezett sikeressé, aki a szerzés, az anyagi, a mulandó javak megkaparintásának útján már ennyit meg annyit elért...*” (Czakó Gábor) – Mindezeknek és a hozzá hasonlóknak a „*furcsaságát*” ismerte fel Szent Pál és nevezte pogány életmódnak és adta „*jótanácsát*”: „*ne éljétek úgy, mint a pogányok, akik hiábavalóságokon járják az eszüket!*”... Újulatok meg gondolkodástok szellemében, s öltések magatokra az új embert...! – Rózsa Huba professzor úr pedig azt mondja, ha nem Krisztushoz tartozunk, pogányok lehetünk, a pogányokban pedig „*nincs lelkesedés a magasabb eszmény iránt. Bűnös élvezeteik háttérben a kapzsiság és mohóság áll; semmivel sem tudnak betelni...*” – Ezeknek a romboló hatásoknak a mai kor keresztényei is ki vannak téve, „*akiket olyan világ vesz körül, amely nem tekint magára nézve az evangéliumi életelveket irányadónak, és ennek hatása van a hívő ember gondolkodására vagy erkölcsi magatartására is.*” – Valós veszélyben élünk nap, mint nap, önerőből nem tudunk felülkerekedni, nagy szükségünk van élő és éltető Erőre, az Úr Jézusra, Aki teljes Önmagával akar eggyé tenni az égből szállott élő Kenyér által. – Általa akarjuk megvalósítani, hogy „*nem csak kenyérről él az ember!*”

Évközi 19. Vasárnap – Augusztus 09. - Szentmisénk könyörgésében azt kérjük: „*mindenható Isten ... tökéletesítsd szívünkben a fogadott fiúság lelkületét ...*” – különösen fontos tudatosítani magunkban a lelkület fontosságát! – Biztos, hogy a megfelelő lelkület hiányzott az akkori emberekben is, akik tanúi voltak ugyan a pusztai kenyérszaporításnak, annak, hogy sokkal több volt a maradék, mint az eredeti kenyér és hal mennyisége, mégis csak addig voltak hajlandók eljutni, hogy a jóllakás után királlyá akarták választani Jézust. Amikor pedig Ő lelki síkra akarta terelni a figyelmet és arról beszélt, hogy Ő képes olyan Kenyeret adni, ami az örök életre segítő Táplálék, már egyesek botránkoztak ezen, mások kételkedtek, ismét mások ezzel távoztak: „*kemény beszéd ez!*” – Igaz, hogy az ember számára nehezen érthető mindez, de még a tanítványok sem jutottak el odáig, ahová a magvetőről szóló példabeszéd alkalmával, hogy megkérdezzék, mindezt hogyan kell értelmezni. Kár, mert biztos, hogy az Úr Jézus elmagyarázta volna, hogyan valósul meg hogy Ő „*teljesebb életet ígért azoknak, akik hisznek Benne, s örök életet azoknak, akik Testével táplálkoznak.*” – Kikerülhetetlen az a kérdés, hogy hiszünk-e az Úr Jézus Krisztusnak?! – Igaz ugyan, hogy az akkori embereknek annyival „*könnyebb*” volt, mivel láthatták csodáit, hallgathatták tanítását, példabeszédeit, de a hittel mintha nekik is lett volna „*problémájuk.*” – Nem véletlenül hangoztatta az Úr Jézus többszörösen is, hogy „*higgyetek!*” – Nagy a kísértése a mindenkori embernek – az akkoriaknak is az volt – hogy a hit kérdését a maga igazi értelmében „*kezelje.*” – A történetek igazolják, hogy nem elég valamire „*rábólintani*” és kimondani: hiszek. A hit elfogadást is jelent, aminek következményei kell, hogy legyenek. – Példa erre az Ó-szövetség vándorló népe, akiknek „*az Isten számtalan jellel mutatta meg hatalmát*” tegyük hozzá őket szerető jóságát, mégis hányszor lázadtak Ellene s nem egyszer pogány életmódot folytattak, bálványimádók lettek. – Talán éppen ezért hangsúlyozza Szent Pál a Szentleckében: „*mint Isten kedves gyermekei, legyetek követői (is Krisztusnak) és éljétek szeretetben, ahogy Krisztus is szeretett minket és odaadta Magát értünk Istennek jó illatú áldozati adományként!*” – Az efezusi hívek pedig hitükkel és vallásosságukkal példaképnek számítottak, mégis szükségesnek tartotta az Apostol, hogy biztassa őket. – A krisztusi lelkület az Úr Jézussal együtt lehet a miénk; ezért fontos a Vele való minél szorosabb, bensőségebb egység, egyesülés, ami az élő és éltető Mennyei Kenyér „*segítségével*” valósul meg mindenki számára. – Hittel fogadjuk el az Úr Jézustól ezt a nagy ajándékot – még akkor is, ha számunkra is nehezen érthető! – „*Az Oltáriszentségről is el lehet mondani Szent Pál szavait: <a zsidóknak botrány, a pogányoknak meg balgaság, a meghívottaknak azonban, akár zsidók, akár görögök: Krisztus az Isten ereje és Isten Bölcsessége!>*” – Bizonyára mi sem értjük, de hisszük és higgyük: az Úr Jézus „*az égből szállott élő Kenyér, aki eszik ebből a Kenyérből, örökké élni fog!*” – akkor leszünk méltók a fogadott fiúságra, ha készséggel (el) fogadjuk, amit Atyánk szeretettel ad nekünk.

Évközi 20. Vasárnap – Augusztus 16. - Hálálkodunk a jóságos Istennek, hogy Szent János evangélista által üzen nekünk újból és újból az Élet Kenyere lehetőségéről és fontosságáról. Immár legalább negyedik alkalommal ugyanez az üzenet szerepel szentmiséinkben. – Igaz ugyan, hogy már az Úr Jézus földi életében az akkori emberek körülötte értetlenül álltak, és nem tudták felfogni, hogy hogyan. Biztos az volt a probléma, hogy ezt szerették volna „*megfejtetni*”: hogyan, ahelyett, hogyan örültek volna a valóságnak és saját maguknak ezt a kérdést tették volna fel: miért. Erre könnyebben megtalálták volna a választ és mi is megtalálhatjuk. – Rájöttek volna, hogy nem érdemes a számukra érthetetlen kérdéseket boncolgatni, miközben meghatódotan tapasztalhatták volna az Isten jóságát, hiszen akkor is, most is hálásabb kérdés, „*ugyan mi az ember, hogy ennyire törődöl vele?*” – Az isteni törődés az alapvető gondolat, és ennek tükrében rájövünk, mennyire megható a szentmise könyörgésében: „*Istenünk, Te mennyire kincseket készítettél...*” nekünk „*amelyek minden vágyunkat felülmúlják...*” – Ha felfelmérjük saját helyzetünket a történelemben, láthatjuk, hogy most is igaz, amit Szent Pál a efezusi híveknek mond a Szent Leckében: „*rossz napok járnak...*” – sajnos a történelem azóta sem változott olyan mértékben, hogy ezt nekünk ne kellene megállapítani. Életünknek olyan sok bizonyítéka van ennek valóságáról, hogy nem is volna érdemes részletezni, inkább azt nézzük, honnan vegyük az erőt, a lelki energiát az elviseléshez! – Azt senki nem állíthatja, hogy a komoly lelki erő nélkül más lehetőség is van. – A lelki erőt az égből szállott „*Élő Kenyérből*” meríthetjük. Az Úr Jézus azért szállott az égből és lett vándorlásunk társa, hogy mi gondosan tudjunk élni, „*ne bálgán, hanem bölcsen*” – miközben a világ folytonosan „*forog keserű levében.*” – A pogány Rómában a kezdeti kereszténység és ezzel egyidőben a keresztényüldözések idejében sok keresztényt meg is öltek, de legalább börtönbe zártak kereszténységéért. A megpróbáltatások elviselésére nekik is szükségük volt lelki erőre, amit az Élet Kenyerének ereje által, a szentáldozáskor nyertek. A lelkiatyja egy gyermeket, a gyermek Tarziciust bízta meg, hogy vigye el az Oltáriszentséget a raboknak. – Amint vitte, az utcán játszó pogány társai hívták maguk közé, mert éppen egy gyerek kellett volna még a játékhoz. Tarzicius azonban most nem akart közéjük állni. Ez feltűnt a pogány pajtasoknak és firtant kezdtek: miért. – Látna összeszedettségét, kimondták, „*biztosan nála van a keresztények titka!*” és el akarták venni tőle, amit élete utolsó lehelletéig védett; inkább vállalta a vértanúhalált. – Példája nagyszerűen mutatja, a pogány társak megsejtettek valamit a keresztények titkából. – Nekünk pillanatnyilag nem kell a vértanúságot vállalni, hogy méltók legyünk a jó Isten jóságára, ami által mennyei kincset ad az égből szállott Élő Kenyér által, de azt fel kell vállalnunk, hogy az „*Iránta való buzgó szeretet*” által hálálkodunk Neki jóságáért! – Gyakori és buzgó szentáldozás végzésével tehetjük meg ezt. Legyen természetes, hogy, ha megtehetjük, meg is tesszük!

Évközi 21. Vasárnap – Augusztus 23. - Az Úr Jézus tanítása nyomán az emberek magatartása érdekes „*fordulatot vesz*”, az addig kételkedők most „*kemény beszédnek*” mondják, Szent János evangéliuma szerint még „*tanítványai (is) méltatlankodtak miatta.*” – Nem nevettek, mint Jairus házában, nem kötekedtek, mint a szaduceusok a feltámadás kérdésében, nem kétszínűsködtek, mint az adópénz estében, nem botránkoztak, mint bűnbánó Magdolna cselekedetén, azt is mondhatjuk, „*módszert változtattak*”, a tömeg magatartását, ami adott esetben akár jó is lehet, hiszen, ha jó felé irányul, egymás biztatása is lehet a jóra, de, amennyiben a rossz felé irányul, tömeges probléma lehet belőle, hiszen sokakból „*kihozhatja*” a szunnyadó rosszat amikor olyat is tehet bármikor, bármki, ami órá nem is jellemző. Ezt láthatjuk pl. a tömegverekedések alkalmával, zendülések alkalmával, de az Úr Jézus keresztihalálát követelő tömeg magatartásában is, amikor szinte egy emberként kiáltották: „*keresztre vele, feszítsd meg!*” – vagy Szent István vértanú esetében, amikor „*egy emberként rárontottak, kihurcolták a város szélére és megkövítették.*” Nagyszerű az ilyen „*egymás felbiztatása*”, nem is mondhatjuk egyszerű dolognak. – Ez a „*jelenség*” most felbukkan akkor, amikor az Úr Jézus arról beszél, azt tanítja, hogy Ő „*Önmagát adja az Oltáriszentségben*”, hogy éljünk Általa, hogy örök életet nyerjünk általa. – Nagyon „*oda kell figyelni*”, hogy az embert ne vezessék tévútra érzései, mások rossz irányú hatásai, ahogyan szentmisénk könyörgése mondja: „*a világ változandóságai.*” Most és ilyenkor kell helyesen mérlegelni és dönteni, s ebben mondhatjuk azt is, hogy Szent Péter kijelentése a segítségünkre van: *Uram, kihez menjünk? – az örök élet ígéi Nálad vannak!* – Megkísérti az ember az élet sok változatossága, amikor döntéseket hozunk. – Nem mindegy, kinek hiszünk, miben bízunk, miért lelkesedünk, mit tartunk fontosnak... Komolyan kell döntenünk, kihez akarunk tartozni! – Nem mellékes kérdés, mint ahogyan a

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

válasz sem lehet mellékes! – Hány esetben családott már sok ember az orvos-tudományban? – Hányszor érte „meglepetés” a gazdasági kérdésekben, az igazságért való küzdelemben; hányszor családott barátokban, még sok esetben családtagokban is, esetleg saját elképzelései is bizonyultak már tévesnek... sokáig sorolhatnánk, mi minden lehet oka annak, hogy elgondolkodjunk: „hová menjünk?, mit tegyünk?” – Lehet, hogy az Úristen sokszor nehéz úton vezet minket, de mindig a helyeset és a jót akarja, mint jó Atya, mint jó Testvér, mint jó Barát, mint a szeretet és igazság Leleke. – Amikor Neki kötelezzük el magunkat, az a lehető legjobb választás, kérjük is Tőle: *Istenünk, ... segíts kegyesen és támogass, hogy mindenben tetszésedre éljünk!* – „Lázadó világunkban a legmélyebb hittel álljunk Urunk elé és kérjük: *szentelj meg, áld meg minket, Jézusunk!*”

Évközi 22. Vasárnap – Augusztus 30. - Sokszor megállapíthatjuk már - önmagunkról is - nehéz embernek lenni, még nehezebb jó embernek lenni, és hogy milyen nehéz Isten emberének lenni, aki nem csak külsőleg, hanem teljes egészében az, aminek lennie kell. – Szentmisénk könyörgésében nem csak egyszerűen imádkozzuk: „*Urunk ... növeld bennünk a vallásos lelkületet, kérünk, gyarapítsd...!*” – Annyi minden segíti is az embert ebben, ami biztos, hogy az Isten szándéka szerint történik, de ugyanakkor annyi minden nehezíti is jó szándékaink, jóra való törekvéseink megvalósulását. – Az Evangéliumban annak vagyunk tanúi, hogy az írástudók életük és életmódjuk „kettősségével” „érdemelték ki” az Úr Jézus figyelmeztetését, ami most éppen Izajás próféta szavain keresztül hangzik el: „*ez a nép ajkával tisztel engem, ám a szíve távol van tőlem! Hamisan tisztelnek...*” Senki nem akarja azt állítani, hogy bizonyos külsőségekre nincs szükség, hiszen azokon keresztül tudjuk kifejezni gondolatainkat, érzéseinket, benső életünk egyébként láthatatlan dolgait. Van alapja annak a megállapításnak, amit biztos, hogy sokszor hallottunk már: „a faragatlan(érdes) külső, melegen érző szívet takar!” – Mennyivel már, amikor nem kell magyarázni, értelmezni szavainkat, megnyilatkozásainkat. Érvényes ez az Istennel való dolgunkra is, függetlenül attól, hogy Ő mindent lát és mindent tud – a mentő és súlyosbító körülményeket csakúgy, mint mindennek az igazi értelmét. – Hozzánk méltó tennivaló mindig az lesz, amit már a Költő is így fogalmazott meg: a „*mi dolgunk a világon erőnk szerint küzdeni a legnemesbékért!*” A Zsoltáros is érezte ezt, bizonyára azért mondta ki a 14. Zsoltárban: „*Uram, ki lakhat a Te hajlékodban? ...aki bűn nélkül éli életét és helyesen cselekszik, aki igazat gondol szívében, akinek rágalmat nem beszél szája...*” Megkísérti az embert a „világ bűne”, ennek ellenére az Isten szándéka az, hogy összhangban legyenek külső és benső dolgaink. Ezekről Szent Jakab apostol ilyen szépeket mond: „*mennyei Atyánk életre hívott bennünket az igazság igéje által* a teremtett világ színjének javának rendelt minket.*” Ehhez a biztatást is megadja, amikor arról beszél, hogy „*a tanítás és az élet nem választható szétjel.*” – Sok lehetőségünk van arra, hogy a külsőt „megnemesítsük” az őszinte benső által, hogy „*életté váljék*” minden a szó igazi és nemes értelmében. – Sok tennivalónk is van, vállalnom kell, hogy az „*esetleges jellembeli dolgaimból valamit letenni, lefaragni, hogy ne csak fontoskodó legyek!*” – Raisa Maritain gondolataival próbáljuk a „helyére tenni” dolgainkat: Istenem! „*minden, ami bennem van, jó és rossz, hazugság és csalás; amiről tudok és ami előttem is rejtve van, Hozzád kiált, zokogva Téged kérlek... irgalmad kegyelme mentsen meg engem!*”, hogy külső cselekedeteimben is és mély benső meggyőződéssel szolgálhassalak Téged és embertársaimat!

Nagyboldogasszony Ünnepe – Augusztus 15. - Nagy Ünnepet ünneplünk; magyar elnevezéssel Nagyboldogasszony Ünnepet. – Ünneplésünk egyházi és hitbéli lényege, „*hogy a Szűzanyát földi életének befejezése után Isten egyedülálló módon megdicsőítette azzal, hogy testét is az égbe emelte.*” – Ezzel az ünneppel rácsodálkozunk a jószágos Isten igazságosságára, de ünnepljük azt az isteni elgondolást is, amit értünk, a mi üdvösségünkért tett.

Isten igazságossága mutatkozik meg abban az értelemben, hogy a Szűzanyát mintegy megjutalmazta azáltal, hogy megdicsőítette, hiszen kegyelemmel teljességét nemcsak az által látjuk, hogy Isten ezzel Őt kiválasztotta szent terveinek megvalósítására, hanem az által is, hogy földi életének minden mozzanatában meg is őrizte magában ezt a kiválasztottságot. – Ezáltal minden ember számára követhető példát adott, hiszen Szent János látomásában Ő a napbaöltözött Asszony: „*az égen nagy jel tűnt fel: egy asszony; öltözete a nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona.*” – Számunkra ez úgy válhat valósággá, ha lelkünk a jócselekedetek, az erények szépségébe öltözik – megvalósítható! – Ilyenformán igaz a mai napra az örömműve elnevezés is, hiszen a Szűzanya mennybevétele mutatja, hogy a jócselekedeteknek van értéke, az Isten nemcsak ígérte, meg is tartotta ígértét a Szűzanya esetében és számíthatunk arra, hogy, ha Őhozzá akarunk és tudunk hasonlítani, a mi esetünkben is!

Szent Pál a Szentleckében arról beszél, hogy miként valósult meg az Isten üdvözítő szándéka az emberiség számára: „*Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a halottak közül. Egy ember által jött a halál, és egy Ember által jön a holtak feltámadása is. Amint ugyanis Ádámban mindenki meghalt, úgy Krisztusban mindenki életre kell!*” – Ez a csodálatos isteni ajándék a Szűzanya Személyén keresztül valósult meg – mondhatjuk tehát, hogy megvalósult az isteni elgondolás. Mindeközben számolnunk kell sok nehézséggel is, mint csak a Szűzanyának is sok nehézséggel kellett megküzdenie, hogy hűségét és kiválasztottságát „bizonyítsa” és ezek jutalmaként mennybe fölvevethessen. – A Jelenések Könyve világosan beszél ezekről a dolgokról, amikor „*egy másik jel tűnt fel az égen: egy nagy vörös sárkány. Hét feje volt és tíz szarva...*”, aki a végtelenségig harcolt az Asszony, Gyermek és Annak követői ellen, de a végső szót mégis az Isten mondta ki: „*eljött Istenünk üdvössége, ereje és országa...*” – a Szűzanya Személyében már elérkezett, nekünk még küzdenünk kell érte, de vállalnunk kell szívesen, amint Példaképünk vállalta és nem hiába! Ennek sikeréért őszinte, buzgó imádságunkban kérjük: „*Istenünk, add, hogy megdicsőítsd szent Anyánk pártfogásával gyarlóságunk ellenére is eljussunk Hozzád a boldog örökkévalóságba!*”

Szent István Király Ünnepe – Augusztus 20. - Évről-évre nagy külsőségek között ünnepljük Szent Királyunk Ünnepet, Aki Államot alapított; Országot szervezett; ennek a Hazának időtálló alkotmányt szerkesztett; és gondoskodott nemcsak az akkori jelenéről, hanem a jövőjéről is. – Ez a gondoskodás mind államfői mind egyéni életében jónak bizonyult. Az az Ország, amit Ő megszervezett, az a Haza, amit akkor megalapított, kiállta az idők próbáját. – Igaz, sok, nagyon sok kemény próbát kellett kiállnia „életművének”, de „életképesnek” bizonyult, igaz a Költő mondanása: „*annyi küzdelem és oly sok viszály után – megfogyva, de törve nem éli nemzet e Hazán!*”

Szent István Országa sok-sok év után, több, mint egy évezred után létezik, és nekünk, mostaniaknak az a dolgunk, szent kötelességünk, hogy őrizzük, becsüljük, amit „örököltünk!” – A mi dolgunk nem kevés, mert nem elégedhetünk meg azzal, hogy sok-sok küzdelemből és viszályból „kilábalva” eléledgéljünk Szent István örökségén, hanem gondosan kell arra is ügyelni, hogy ne akárhogyan éljünk ezen a földön Szent István Országában. Ahhoz pedig, hogy ne akárhogyan, elengedhetetlenül szükség van a szent Király lelkületére is! – Ő ugyanis nemcsak politikus volt, hanem keresztény is, Aki a keresztiséget nem kisgyermekként vette fel, és nemcsak felvette, hanem élte is. Ebből a megőrzött kereszténységből, a keresztény meggyőződésből fakadtak cselekedetei. Biztos, hogy nemcsak megkeresztelkedett, hanem ilyekezett megismerni és követni is a keresztény hit igazságait és ennek megfelelően teljesíteni Isten akaratát, Aki mindenkinek, Neki is szép életfeladatot adott és Tőle nem hiába várta annak beteljesítését. – Szent István életével bizonyította, hogy hisz az élő Istenben. Átültette a keresztény elveket a mindennapok gyakorlatába. – Őszintén igazodott Jézushoz, Megváltójához, és nem Őt akarta önmagához igazítani. Nemcsak Országot épített, Hazát gyarapított, hanem a kereszténységet fontosnak tartotta Országa számára; ezzel építette Országát Jézusra, mint Kősziklára. – Érdemes elgondolkozni azon, hogy túl azon, hogy a világnak ezen a pontján élünk, még mit jelent ez nekünk! – Gondosan kell ügyelni is arra, hogy Szent István

buzgóságával tudjunk élni ebben a hazában! – Élünk és védenünk kell nemcsak ezt a területet, hanem a keresztény értékeket is, a keresztény szellemiséget, ami nemcsak azt jelenti, hogy kenyérkereső fáradozásaink vannak, hanem szívügyünknek kell tekinteni önmagunk és a ránkbizottak keresztény ügyét - mindenkinek ott, ahová az Úristen állította: kezdve az Ország felelős Vezetőin, lelkipásztorain... egészen a gyermekeiket nevelő szülőkhöz, de mindenkit beleértve, aki életével és gondolkodásával tehet valamit is kereszténységünkért, Hazánkért, népünkért. – Nem csekély feladat ez, láthatjuk a mindennapok szövevényeiben, de van szentistváni örökségünk, legyen szentistváni buzgóságunk és bizhatunk abban, hogy a többi „megadatik” hozzál! – Ezek sikeréért ezzel az imádsággal fogjunk sürgős tennivalóinkhoz: „*Istenünk, segíts minket, hogy szent Királyunk példáját követve és Nagyasszonyunk oltalmát élvezve haladjunk örök boldogságunk felé!*”

Templomtető felújítása

Képriport

A KÉPRŐL JUT ESZEMBE...

66

III.

**DISTRICTUS VICE-ARCHI-DIACONALIS
ALSÓ-NÉMEDIENSIS.**

Vice-Archi-Diaconus: A. R. D. Emericus Lukácsy. Idem, qui pag. 13.

PÁROCHIAE,
ET PAROCHI, VEL ADMINISTRATORES.

1. **ALSÓ-NÉMEDI, Pagus.** — *Eccl. ad S. Crucem Exalt. item * — Patronus: Eppus Vaciensis. — Antiq. Parochia, jam Anno 1458. existit, post diversa dein fata postlim. restituta A. 1720. — Parochus: D. Ludovicus Géczy.*

	Cath.	A.C.	H.C.	Gr.	Jud.	Dist. a Matre Hora.
In Matre	780	24	1316	—	—	1 3/4
In Filiali:						
Ocsa, ubi Officium Postae, Eccl. ad SS. Trinit. item *	443	16	1237	—	104	1 3/4
In Prædiis:						
Gyál	111	—	1	—	—	1 3/4

67

	Cath.	A.C.	H.C.	Gr.	Jud.	Dist. a Matre Hora.
Pakony (Alsó)	84	—	13	—	—	1 3/4
Pakony (Felső)	66	11	4	—	—	1 3/4
In Allodio:						
Székes	6	1	6	—	—	1 3/4
Summa	1490	52	2577	—	104	

Linguae: Hung. lit S. Ambone; extra hunc etiam Slav.

Költözés közben akadt kezembe a Váci Egyházmegye 1838-ban kiadott névtára, latinul sematizmusa. Ezek a névtárak tájékoztatták a papságot a legfontosabb tudnivalókról, az egyházmegye szervezetét, intézményeit, espereskerületenként sorolták fel a plébániák, illetve a papság adatait. Ebből és példányból megtudhatjuk, hogy 1837-38-ban az espereskerület is Alsónémediről kapta a nevét. Mint anyaközséghez, filiaként csatlakozott hozzá Ócsa, pusztaként sorolta fel Gyált, Alsó-, és Felsőpakonyt, illetve a „Székes” nevű majorságot. Alsónémedin ekkor 780 katolikus-, 24 evangélikus-, 1316 református vallású ember élt. Érdekes, hogy Gyálon ekkor csak 112 lakost említ a sematizmus. Az alsónémedi plébános Géczy Lajos volt.

Benkó Péter

**SCHEMATISMUS
VENERABILIS
CLERICI
ALMAE DIOECESIS
VACIENSIS**

PRO ANNO
AERAE COMMUNIS
1838.

VACII,
Typis Leopoldi Plösz
C. R. Priv. Typographi.

Templomtető felújítása

Ismételten szeretnénk néhány adatot rögzíteni a felújítással kapcsolatban, hogy eljusson mindenkihez az információ. A beruházás során sor kerül a templomtető teljes cseréjére, ennek összköltsége 22,5 millió forint. Ennek felét a Váci Egyházmegye, másik felét pedig az Egyházközségünk állja. Ezután sor kerül majd a villámhárító rendszer teljes cseréjére, erre az Önkormányzat 2 millió forint összegű adományából kerülhet sor. És egy fontos kiigazítás: az előző számunkban tévesen jelent meg, nem a templom homlokzata, hanem csak a torony homlokzata lesz felújítva.

Köszönjük az eddigi támogatást az Önkormányzatnak és kérjük a híveket, hogy lehetőségükhez mérten segítsenek ennek a fontos ügynek a megvalósításában!

Összefoglaló a munkálatokról:

Július hónapban lezajlottak az előkészítő és az adminisztrációs feladatok, a tervek elkészítése, engedélyek megszerzése, szerződések megkötése és az e-építési napló megnyitása, elindítása. Augusztusban lebontásra került a tető. Sajnálatos módon a nagy esőzés következményeként több helyen beázott a templomunk. Megérkezett a faanyag, amelyet speciális védőszerekkel kellett lekezelni. Újságunk megjelenésekor már épül az új tető.

A templom környékén lévő közterület használatára

engedélyt kaptunk az Önkormányzattól. Kérjük figyeljék a közlekedési rend változását jelző táblákat. Köszönjük az Önkormányzat támogatását.

Ezúton is kérünk mindenkit, hogy megértéssel és türelemmel fogadja a munkálatokkal járó esetleges kellemtelenségeket, kényelmetlenségeket. Varga Frigyes

Részletek Jakab Mária és Benkó Péter Az alsónémedi római katolikus templom és egyházközség története c. könyvből a templomtetről:

„Az Acta Cassae parochorum (1733) a templom falait jónak, tetőzetét veszélyesnek mondja. Az Árpád-korból való templom feltehetően 1740 előtt oly mértékben megrongálódott, hogy lebontották. A felhasználható anyagokat, a termésköveket és a régi templomból megmaradt szentély korlátját beépítették az újba. A ma is használt építmény emelése 1740-ben kezdődött el Althann Mihály Károly váci püspök adományából, melyet ő maga 1751-ben a Szent Kereszt tiszteletére szentelt fel.”

...1834-ben egy egész napos szélvihar ledöntötte a torony tetejét a keresztet és a gömböt, olvashatjuk a Historia Domus lapjain. Javítás céljából Vácra vitték, majd a Vácra jött ácsok helyezték vissza eredeti helyére. A költségeket a püspökség állta, a fuvar pedig az egyházközség biztosította...

1852 (Thier András plébánossága ideje alatt) ... májusában a templom tetőzetét leszedték és teljesen újat tettek rá. A munkálatokat váci ácsok végezték....

...A falu plébánosa Molnár Lajos /1933-1961/ a háború befejeztével – mint mindenhol az országban – megkezdte a háborús károk helyreállítását. A templom és a plébánia megrongálódott ablakreteit hozatta rendbe. A megmaradt feljegyzésekből következően, saját költségén végeztette el a munkálatokat...1947-ben kívül-belül tatarozták a templomot. A falak a háború alatt megron-

gálódtak, ezek helyreállítását gondosan elvégezték. A tetőzetet és a két kilótt toronyablakot megcsináltatták...

Az új plébános, Dr. Kósa László /1970-1995/ ... is erősen támaszkodott a hívek adakozó kedvére...A hívek készségesen részt vettek az egyházközség javára végezendő társadalmi munkában. 1972-ben a kántor Végh Imre két új gyóntatószék árát gyűjtötte össze a hívek adakozásából. Két év múlva „szembe oltárt” adományoztak az egyházközség tagjai. A következő évben öt színnel kifestették a templomot, majd 1978-ban külsejét is renoválták, levették a vakolatot, hálót húztak, és utána tartós festékekkel befestették. Bányi Pál kerületi esperes november 26-án a nagymise keretében végezte el az ilyenkor szokásos szentelést és szép dicsőretet mondott a hívek áldozatos adakozásáért... Több, mint tíz év kisebb munkálatait foglalja egybe a következő néhány sor, ezzel jelezve, nem csak a hitélet lanyhult, hanem már az adakozó kedvű hívek száma is megcsappant. A templom köré új kerítést állítottak, tetőzetét kijavították, a toronyt lefestették, hangosító berendezést, villany falikarokat és két függő csillárt szereltek fel, a plébániát felújították és bekötötték a telefont.

Az egyházközség életében a rendszerváltás hatása az 1995-ben áthelyezett Kárpáti Sándor /1995-1998/ atya idejében kezdett kibontakozni...1997-ben először a torony fedését végezték el, időtálló réz-borítást kapott a régi bádogtető helyett. A következő évben folytatódott a templom külső tatarozása, melynek kivételében a Műemlék Felügyelet többször módosítást eszközölt.”

Hittantábor 2015.

2015 augusztusában ismét egy vidám hetet töltöttünk Csengelén. A helyszín a tábor több lakójának ismerős volt már tavalyról. Mondhatni már egy összeszokott csapat jött össze néhány új emberrel. A csapat szellemiségének köszönhetően az újaknak gyorsan sikerült beilleszkedni. Ezt táborvezető helyetteseinknek köszönhetjük, hiszen ők találták ki az ismerkedős játékokat, amelyekkel sokat oldottak az újak szorongásán. A hét folyamán strandra és kirándulni is eljutottunk. Megnéztük a Feszty- körképet. Péntek délután elkezdtünk készülni a szombati lelki napra. Felkészültünk a gyónásra és együtt indultunk Petőfiszállásra a pálosokhoz. Úgy gondolom, hogy innen mindenki lelkileg feltöltődve és megkönnyebbülve tért haza. Hétfőn szomorúan vettünk tudomásul hogy eltelt az egy hét és haza kell jönnünk. Remélem jövő nyáron is egy ilyen jó hetet tölthetünk majd együtt. Köszönöm Magdi néninek, és helyetteseinek, Nikinek és Krisztinek hogy egy ilyen jó tábort szerveztek nekünk.

Zsolnai Bea

Nekem nagyon tetszett a hittantábor. Főleg mikor strandra mentünk, meg amikor volt a szentség imádás. És ha lehet én jövőre is mennék.

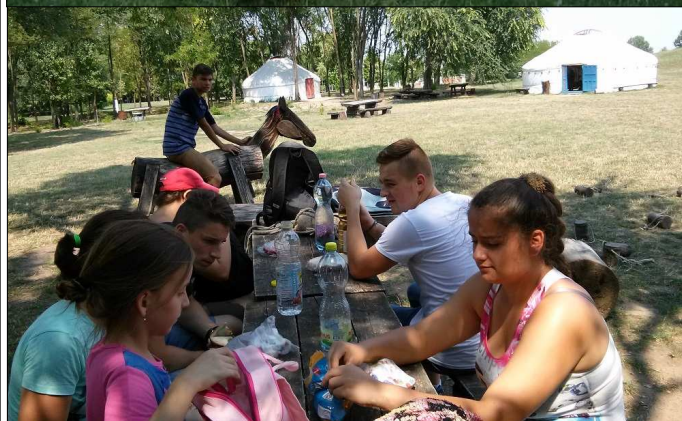
Galambos Lilla

Az idén megrendezett hittan táborban, mini bajnokságot rendeztünk fociban és ping-pongban. A helyezetteket oklevéllel jutalmaztuk meg. A ping-pong bajnokság helyezettei: 1. Rózsa Gergő, 2. Györgyövcics Szilvi, 3. Galambos Dániel. A foci bajnokság csapatai: 1. Rózsa Gergő, Györgyövcics Szilvi, Galambos Lilla, Takács Ferenc, 2. Id. Fábián István, Szabó Ágnes, Tüske Zoltán, Györgyövcics Boglárka, 3. Galambos Bence, Mikoly Vivi, Zsolnai Boglárka, Szlovicsák Róbert lettek. Idén is jó volt a hittan tábor. Remélem jövőre is lesz, és még többen el tudunk menni.

Györgyövcics Szilvi

Idén voltam először hittan táborban. Utólag nagyon sajnálom, hogy az előzőeken nem vettem részt. Nagyon jól éreztem magam, a társaság, a jó hangulat, Magdi néni finom vacsorái és a változatos programok miatt. Minden nap estefelé elmentünk az ottani templomba. Imádkoztunk, köszönetet mondtunk Istennek az egész napért és elmondtuk, hogy mi tetszett aznap a legjobban. Két nap a kiskunmajsai strandon voltunk. Remek kis strand, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Egyik nap Ópusztaszeren voltunk. Megnéztük a Feszty- körképet és a nap hátralevő részét az ottani parkban töltöttük. Másik nap Petőfiszálláson meglátogattuk az ottani pálos szerzeteseket. Itt lehetőségünk volt gyónni és szentmisén részt venni. A tábor többi napjait a szálláshelyen töltöttük; játszottunk, beszélgettünk. A tábor alatt csapatokra voltunk osztva és feladatokat kellett

(Folytatás a(z) 7. oldalon)

teljesítenünk csapatmunkában. Egyik este voltak éjszakai játékos feladatok. Nagyon izgalmas volt. Nekem nagyon tetszett, hogy volt mindenkinek egy borítéka, és abba mindenki írhatott kedves üzeneteket a tábor alatt. Még ma is olvasgatom, a nekem írt leveleket. Utolsó este sütögettünk, ami szerintem nagyon jó zárása volt a tábornak.

Gendur Nóri

Számomra az idei táborban az összetartozás és közös munka tetszett a legjobban. Ezek azok a fogalmak, amik először eszembe jutnak, ha a táborra gondolok. Közösen terítettünk, mosogattunk, pucoltunk krumplit és hagymát, táncoltunk, vízbombáztunk, sütögettünk, áldoztunk és készítettük ki Magdi nénit és Pista bácsit, azzal, hogy sült krumplit szeretne enni a tábor borsófőzelék helyett. J Olyan szeretettel fogadták egymást a táborozók, ami szerintem egy igazán jó közösséget jellemez. Az ifi hittanosok, pedig igazán ügyesen, kreatívan és felelősség teljesen segítettek előkészíteni és levezetni a tábort, amiért szeretnék köszönetet mondani nekik.

Csernák Niki

Hittantáborról

Az idei hittantábor témája a keresztényélet és hazánk kegyhelyei voltak.

Ezen a héten gyakoroltuk milyen az "igazi" keresztényélet. Mit jelent kereszténynek lenni? Nem úgy tenni, mintha keresztények lennénk, hanem igaz, tevékeny, szeretettel szeretni a másikat, imádságos életet élni. Minden este lelkiismeret vizsgálatot tartottunk, volt este amikor "bocsánat kérő" imát tartottunk és megtanultunk egymástól és Istentől bocsánatot kérni. Meglepő hatása volt a táborlakók életére ez a gyakorlat. Valahogy mindenki megtalálta azt a kis hibát amit azon a napon vétet és szívből meg is bánta mindenki.

A szentségimádáson teljes csendben Jézusra tudtunk figyelni, hagytuk, hogy szóljon hozzánk! Pálósszentkútra is elzarándokoltunk, ott ünnepeltük Nagyboldogasszony ünnepét. Nagyon szép volt! Rám a legnagyobb hatást az tette, mikor mindenki szentgyónást végzett és együtt járulhatunk szentáldozáshoz. Ez már az "igazi" asztalközösség volt! Az oltárhoz Jézus hívott egybe minket.

Megtudtuk, hogy mitől szent az ott lévő forrás (kút). A törökök elől ebbe a forrásba helyezték az eucharistiát, ami feloldódva szentelte meg a forrást, tette szetté annak vizét. Ennek bizonyítékai azok a gyógyulások amik ott történtek. Mindezt Csaba testvértől tudtuk meg.

Vasárnap a csengelei templomba ünnepeltük az Úr napját és újból örvendhettem a közös szentáldozásnak.

Köszönöm a Jóistennek, az egyháznak, az alsónémedi önkormányzatnak, a férjemnek, a táborvezető helyetteseknek, Csernák Nikinek és Surányi Krisztinek mindazt az áldozatos segítséget amit a táborozókért tettek!

Mikoly Istvánné

**Zarándoklat
Medjugorje, 26. Ifjúsági fesztivál,
a fiatalok nemzetközi ifjúsági találkozója, 2015.07.31-08.06.**

Az idei év jelmondata: BÉKESSÉG VELETEK

Az autóbusz kicsit késve érkezett a helyszínre 2015.07.30-án, az eső eleredt, de mindenki nagyon türelmes volt. Végre elindultunk, egyetlen szabadhely sem maradt a járművön, szinte az ország minden tájegységéből volt utastársunk, nagy számban fiatalok. Nagyon jó hangulatban telt a nap, de már nagyon vártuk, hogy a szállásunkra érjünk, mikor szembesültünk a ténnyel eltévedtünk. Végül ez a kisebbik probléma lett, sajnos elromlott fék az autóbussen. Az Isteni gondviselésnek köszönhetően sík terepen. Leszálltunk az autóbusról, levonultunk az út mellé a mezőre és csendesen imádkoztunk, gitáros kísérettel énekeltünk. Talán egy óra elteltével mentesítő járat érkezett, amely a csomagjainkkal együtt elszállított bennünket a szállásunkra. Reggel köszöntöttük a Szűzanyát, majd egy bérelt busszal a tengerhez mentünk. A

kellemesen eltöltött néhány óra után visszaindultunk a szállásunkra felfrissülni, majd a kora esti órában indultunk a szabadtéri oltárhoz az ifjúsági találkozót megnyitó ünnepségre és a szentmisére.

Maradandó élmény minden alkalommal látni a sok-sok fiatal, vagy kevésbé fiatal, boldog embert, hallgatni a tanúságtevőket. Medjugorje a béke szigete, az élő egyház igazi megtestesítője. Itt az emberek mernek nevetni, örülni, vidámnak lenni. „Bár tudjuk, hogy Péterhez hasonlóan mi is elbukhatunk és visszatérhetünk, ne legyen büntudatunk

állandóan a hibáink miatt. Legyünk őszinték Istennel, vigyük elé hibáinkat, félelmeinket. Tartsuk magunkat értékesnek, merjünk Isten gyermekei lenni,” mondta az egyik tanúságtevő. Biztatott bennünket az imádságra, a gyakori szentgyónásra, a böjtre. A feltétel nélküli bizalomra Isten iránt. Fogadjuk be Istent, merjünk elköteleződni Isten mellett.

Egy másik tanúságtevő megkérdezte: gondolkoztál már azon Te milyen vagy? Biztatott legyél jó, tegyél jót másoknak, segítsd a szenvedést elviselni. Tudomásul kell venni, mindig lesz tőlünk nagyobb és kisebb is. Tanuljunk a Szűzanyától, önzetlen segítőkészei vagyunk!

Volt, aki a modern világban tapasztalható függőségekről beszélt (mobil telefon, internet, facebook, modern trendek, TV, stb.), ezek tulajdonképpen a modern rabság jelei. Miért ne lehet nélkülkülük élnünk, miért nem tudjuk az egészséges egyensúlyt megtartani? Tette fel a kérdést. Érdekes ezen elgondolkodni! A tanúságtevők többször felhívták a figyelmünket: ISTEN SZERET MINNET. Amikor imádkozunk, Istennel beszélgetünk, imádkozás nélkül nincsen béke, nincsen megbocsátás. A szentáldozás az igazi táplálék. Nagyon fontos, hogy ne felejtsünk el hálát adni és köszönjük meg mindent.

Többen hangsúlyozták nagyon fontos a közösségekkel való kapcsolat, imacsoportok létrehozása. Higgyünk a közös ima erejében, bízzunk a szentlélek munkálkodásában. Kérték imádkozzunk naponta, szeretettel a Szűzanya szándékára. Felhívták a figyelmet, ha a családot

egészségesnek szeretnénk, Istent tegyük az első helyre. Egészséges család = egészséges társadalom.

A Ruandából érkezett tanúságtevő, aki túlélte a törzsi háborút, a népirtást, amelyben 1 millió ember vesztette életét, szomorúan mesélte, hogy népe nem hallgatott a Szűzanyára. A borzalmak hatására megerősödött benne, hogy egyetlen út marad, az ima. A népirtás legnagyobb üzenete: minden pillanatban dönteni kell a szeretet és a gyűlölet között. Elmondta azt is ISTENNEL mindig van remény, ragaszkodjatok az imához, a rózsafüzérhez. Hangsúlyozta: **fiatalok Ti vagytok a holnap reményei, a Szűzanya hív Titeket, menjetek és segítsétek Neki! Evangelizáljatok az életetekkel!**

Ebben az évben is felmentünk a Krizsevácra, Amíg felfelé kapaszkodtunk, a családok keresztútját végeztük. A zarándoklatvezetőnk felhívta a figyelmünket, hogy a hegytetjén felállított keresztben nincs már Krisztus teste, Ő feltámadt. Gondoljunk erre! A legnagyobb fájdalom is örömmel végződött. Krisztus hív bennünket a halál utáni örök életbe. Életed nehéz pillanataiban tekints a keresztre, meríts belőle hitet, kérd Istentől a remény és a szeretet erősödését.

Felkerestük a jelenések hegyét is, a felfelé vezető úton, a rózsafüzért imádkoztunk. Alkalmunk volt csendesen imádkozni a Szűzanyához. El tudtuk mondani kéréseinket, a kapott kegyelmekért leróhattuk hálánkat.

Voltunk a vízeséseknél, sokan fürödtek is a hús vízben. Elérkezett az utolsó nap, a záró szentmise prédikációjában az atya intett mindenkit „Ne hozzunk gyorsan döntéseket, ne mondjunk ítéletet. Jó, ha megállunk, hallgatunk, magunkba szállunk! Ne csapjunk zajt, ne kiabáljuk ki a problémáinkat! Szalézi Szent Ferenc mondását is idézte: Szerződést kötöttem a nyelvemmel, csak akkor szólok meg, ha a szívemben béke van. Hangsúlyozta, mielőtt beszélünk jussunk el a nyugalom állapotába. Emlékeztetett arra is, aki szeretet, szeretetet teremt másokban is. Megköszönte, hogy a forrásban és hőségben is hallgattuk az ígét, meggyóntunk. Felébredt a szívünk. Kérte, vigyük haza ezt a békét.

A következő napon kora hajnalban indultunk haza, miután elköszöntünk vendéglátónktól, a Szűzanyától. Jó tempóval haladtunk, reménykedtünk, hogy időben hazaérünk. Sajnos ismét történt egy nem várt esemény. Az autóbusz egyik kereke defektes lett. Az Isteni gondviselés ebben az esetben is segített, az autóbusz vezetője biztonságosan lekörmányozta a járművet az autópályáról. A hibát kijavították, majd folytattuk az utunkat és biztonságosan célba értünk.

Mélységesen hálás vagyok a jó Istennek, hogy ismét részt vehettem a zarándoklaton. Leróhattam hálámat az elmúlt években kapott kegyelmekért. Elhozhattam Medjugorje üzenetét.

Krasnyánszkiné Erzsi

ÁLLAMI KITÜNTETÉST KAPOTT DR. BEER MIKLÓS MEGYÉSPÜSPÖK

A szegények és hátrányos helyzetűek felkarolásáért és az oktatásban kifejtett tevékenysége elismeréseként, Szent István király és az államalapítás ünnepe alkalmából, Magyar Érdemrend Középkeresztje Polgári Tagozat kitüntetésben részesült dr. Beer Miklós, a Váci Egyházmegye püspöke. A kitüntetést Áder János Magyarország köztársasági elnökének megbízásából Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere adta át megyés főpásztornak augusztus 19-én, szerdán, a Parlamentben. Alább hírosszefoglalónkat olvashatják.

Balog Zoltán kiemelte: az ország Szent István ünnepére készül, melynek során a keresztény magyar állam megalakulására emlékeznek. Az ő életművéhez mérni magunkat dőreség, de tanulni belőle kötelező – hívta fel a figyelmet az első magyar király példájára. Szent István nagyszerű realpolitikus volt, aki felismerte a pillanat parancsát, és megtalálta azt az utat, ami a magyarság számára nemcsak a megmaradást, hanem a felemelkedést jelentette. Mindez kevés lett volna a maradandóhoz, ha nem lett volna meg benne a személyes elköteleződés, a személyes döntés a keresztény hit és saját életének szolgálatba állítása mellett. Ez a személyes többlet jellemzi a kitüntetetteket, akik elkötelezetten, bátran és rendkívüli erőfeszítéssel szolgálják a magyar nemzetet – tette hozzá a miniszter. Beer Miklós püspök mellett más egyházi személyiségeket is kitüntetett a magyar állam Szent István ünnepe alkalmából. A Ma-

gyar Érdemrend nagykeresztje polgári tagozatát Stanisław Dziwisz bíboros, Krakkó érseke kapta, aki az elismerést egy későbbi időpontban veszi át.

Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetésben részesült Bárány Béla, a zuglói Pádúai Szent Antal-plébánia plébánosa, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye hitoktatási felügyelője; Garancsi László, az encsi római katolikus plébánia

plébánosa, címzetes prépost, érdemes főesperes, érseki tanácsos; Herendi János, a Pécsi Egyházmegye bátaszéki római katolikus egyházközségének plébánosa; valamint Sajtos József püspöki tanácsos, Törtel község plébánosa.

Hoppál Péter kulturális államtitkár a díjátadó ünnepség záróbeszédében hangsúlyozta: fontos, hogy milyen példaképeket követünk, hiszen a posztmodern kor embe-
reinek is szükségük van példákra. Hozzátette, most olyanok kaptak kitüntetést, akik a közösség fejlesztésében vesznek részt, a tudomány, a művészet, a

kultúra területén alkotnak kiemelkedőt. Az államtitkár hangsúlyozta azok fontosságát, akik a kulturális alapellátás terén járulnak hozzá ahhoz, hogy mindenkihez eljuthassanak a kultúra és a művészetek, hiszen „ezek nélkül nincs teljes ember” – fogalmazott az államtitkár.
Forrás: www.vaciegyszahzmege.hu

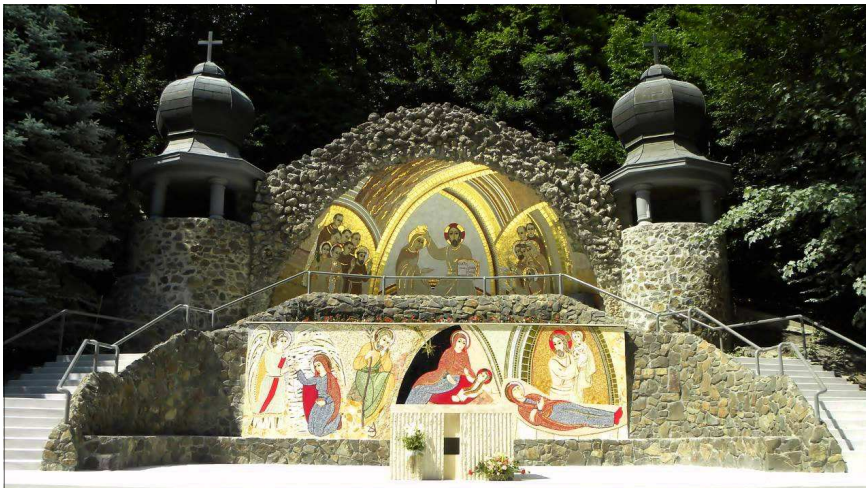
Kedves Testvérek!

Nagy örömünkre szolgált, hogy augusztus 16-án elzarándokolhattunk megújult Nemzeti Kegyhelyünkre Égi Édesanyánk a kegyelem kútfőjéhez, közbenjárását kérni egyházközségünkért, magunkért, és mieinkért. Szeretett Surányi Miklós bácsinak köszönhetően, aki nagy türelemmel, nagy odaadással szervezi 30 éve a zarándoklatokat Lourdes-ba, Częstochowa-ba, Mariazell-be, Medjugorje-ba, és országon belül számos kegyhelyre. Köszönet és hála neki és segítőknek.

Augusztus 16-án reggel fél hatkor indul-

tunk, már a fél kilences szentmisére érkezünk, fele busz ócsai hívek voltak. A tizenegy órai ünnepi szentmisét vendég lengyel Püspök Atya celebrálta, utána nagyon szép körmenettel követtük az Oltáriszentiséget. Befejezésül litánia és a kegytárgyak megáldása következett. A szentmise alatt esett egy kis eső, de elállt a körmenetre. A buszon tizedenként váltva mondtuk a szentolvasót. Nagy örömünkre szolgált a lelkes, jó hangú hívek éneke. Miklós bácsi nagyon szép könyörgést mondott a szentvédő lelkekért. Igaz volt az ének szövege:

„Van egy jó hely, odamegyek,
Lerakom ott a terheket.

Ott fenn a hegyen van az a hely,
Ahol a szív békére lel...”
Hoztunk a forrásvízből, amely hét csapon folyik. Lelki töltődéssel érkezünk haza. Istennek legyen hála és a szervezőknek: Ócsai Terikének és segítőknek, Miklós bácsinak és segítőknek. Áldja meg őket a jó Isten, s az Irgalmasság Édesanyja. Köszönettel mindnyájunk nevében:
Mészáros Jánosné

Veni Sancte

Szeptember 6-án,
délelőtt 9 órakor lesz a Veni Sancte szentmise a
 kezdődő új tanév kegyelmeiért.
 Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, hogy közösen

Augusztus 20-án 18 órakor, az Iskola aulájában megtartott ünnepségen Imre atya megáldotta az új kenyeret.

ISKOLAKEZDÉSRE

Elmúltak a szép nyári napok, véget értek a nyaralások, amelyek alkalmat adtak remélhetőleg nemcsak a pihenésre, hanem a feltöltődésre is. Szüksége van erre mindnyájunknak, hiszen amint olvashatjuk Szent Márk evangélista írásában, Jézus is pihenésre hívta az apostolokat a nehéz hittérítő munka után: „Az apostolok visszatértek Jézushoz, és beszámoltak róla, mi mindent tettek és tanítottak. Ő pedig így szólt hozzájuk: Gyertek velem külön valamilyen csendes helyre, és pihenjétek egy kicsit.” (Mk 6,30-31) A megérdemelt pihenés után ismét megkezdődik a munka, a kemény mindennapok sora. Kicsik és nagyok, gyerekek és felnőttek mind teszik a dolgukat, kötelességeiket. Az iskolák megtelnek újra gyerekekkel, füzet és toll kerül az iskolapadokra, betűk és számok a táblára. Munka folyik az iskolákban, ami nagyon fontos és jelentős. Jelentősége pedig abban áll, hogy tanulunk a világról, amelyet nekünk teremtett és adott a jó Isten. Azért adta, hogy megbecsüljük, és tölünk telhetően munkálkodjunk rajta, kibontakoztatva ezzel saját képességeinket is. Ehhez a munkához kérjük most, a tanév kezdetén a Szentlélek Úristen segítségét: Veni Sancte Spiritus! „Kérünk téged, Úristen, előzd meg kegyelmeddel a mi cselekedeteinket és kísérd a te segítségeddel, hogy minden imádságunk és munkánk tőled vegye mindenkor kezdetét és általad végződjék. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Ámen.” (Az Egyház könyörgése.)
 Borza Miklós atya

Forrás: SziklaAlap VI.évf. 2001/7. sz. szeptember

Váci Egyházmegye Szamaritánus Szolgálat Intézményfenntartó Központ Szentjánosbogár Katolikus Családi Napközi Hálózata

Szentjánosbogárkák...

Egy éve már, hogy Hajnalcsillag napközinkben, gondozóink szeretettel fogadják a gyermekeket. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert eljött az ideje a bővítésnek. Mivel mi nem bölcsőde vagyunk, hanem családi napközi, ahol 1-3 éves gyermekeket gondozunk, így a felvehető létszámunk maximum hét gyermek. Hatalmas különbség van a bölcsődei intézmény és a családi napközi ellátás között, mivel nálunk a gyermekek családi körülmények között tölthetik mindennapjaikat, amíg szüleik dolgoznak. Ezeknek az apróságoknak még sok-sok szeretetre és törődésre van szükségük, amelyet könnyebb megosztani, ha csupán hét gyermekre vigyáz két felelős gondozó. Egyik legfontosabb feladatunknak tartjuk, hogy a gyermekek, akik hozzánk járnak, megtanuljanak játszani. Manapság elterjedt az a tévhit, mely szerint csak akkor tudsz színvonalat nyújtani, ha drága, márkás és lehetőleg minél több játékot biztosítasz a gyermekeknek. Pedig ez nem igaz! Udvari játékaink között megtalálható csúszda, házikó, homokozó, libikóka vagy éppen motorok, amin a gyerekek szeretnek játszani, de mégis a játékos mondókák, a sétálás vagy az állatok hangjának utánzása köti le leginkább figyelmüket. Hétköznapjainkban a gondozók különböző

foglalkozásokkal teszik színessé a gyermekek délelőtti napjait. Feszenek, báboznak, gyurmáznak, felkészülnek a különböző ünnepekre.

Nagy volt az igény arra, hogy elindítsuk második napközinket, amely a tervek szerint ősszel fog indulni. A napközi működésében, és az új napközi indításában fontos szerepe van az Önkormányzatnak is. Polgármester Úr és a Képviselő testület segítségével, és anyagi támogatásával, sikerült olyan ingatlant találni napközijaink számára Alsónémedin, amelyben a gyermekek és gondozóink biztonságban és kényelemben tölthetik a hétköznapokat. Az iskola mellett található szolgálati lakáshoz egy udvar is tartozik, ahová a gyermekek minden nap kimehetnek a friss levegőre játszani. Hajnalcsillag napközink átköltözése, és az új napközi beindítása egy hosszú folyamat, mely során a Szociális és Gyámhivatal, az ÁNTSZ valamint a Katasztrófavédelem is ellenőrzi napközijainkat.

A napközök indításakor új bútorokat, játékokat kell beszereznünk. Ezért nagy segítség lenne számunkra, ha feleslegessé vált, de jó állapotú játékokat, tároló szekrényeket, foteleket, használati tárgyakat kapnánk. A kisebb dolgokat, játékokat el tudjuk tárolni a napköziben, vagy a kiségitőnél, de a bútorokat viszont sajnos csak akkor tudunk fogadni, ha már költözhettünk, mert nem tudjuk hol tárolni. A napközi száma: 30/337-49-16.

Bizom benne, hogy napközijaink továbbra is sikeresek lesznek, és még sok-sok gyermek élvezheti nálunk a játékot, amíg szüleik dolgoznak.

Méhész-Spanyiel Lili, koordinátor

Kemény leckét adott az életről diákjainak egy tanár: Az amerikai tanár egy papírlapot adott a gyerekek kezébe és azt kérte gyűrjék gombóccá. Egy kísérlettel akarta bemutatni, hogyan működnek a kiváltságok a társadalomban.

A tanár leültette a gyerekeket és az első pad elé odatette a kukát. - A játék nagyon egyszerű - mondta. Ti mind egy ország polgárai vagytok és mindnyájatoknak lehetősége van arra, hogy meggazdagodjon és feljebb kerüljön a társadalmi ranglétrán.

Ehhez nem kell más tennetek, mint beledobni a kukába a papírgombócot úgy, hogy ülve maradjatok.

Természetesen e kijelentés hallatán a terem hátsó felében ülők rögtön lázadni kezdtek. A terem elején ülőknek sokkal nagyobb esélyük van, hogy betaláljanak a

Egy perc bölcsenység...

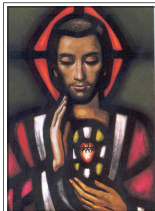
kukába. A tanár erre nem reagált.

A „verseny” végén egyértelmű eredmény született: az első padokban ülők mind beletaláltak, a hátsó sorokból azonban épp csak a kosár közeléig tudtak eldobni a diákok.

A tanár így összegezte a játékból levonható tanúságot: minél közelebb ültél, annál jobbaktok voltatok az esélyeid – ez a kiváltság. Észrevettétek, hogy csak azok kiabáltak fair-play-ért, akik hátul ültek? Az elől ülők észre sem vették, vagy nem foglalkoztak kiváltságos helyzetükkel, hiszen „beleszülettek”, így csak azt a pár méter látták, ami köztük és a céljuk között van. „Az a feladatotok, hogy észrevegyétek a kiváltságot, amit úgy hívnak tanulási lehetőség és használjátok fel az itt megszerzett tudást arra, hogy képviseljétek azokat, akik mögöttetek vannak...”

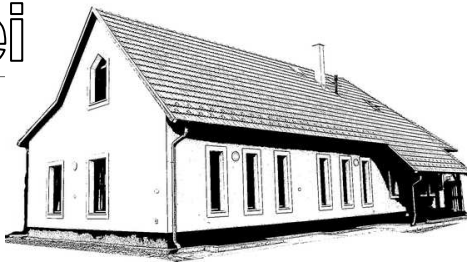

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját 09.06-án tartja az esti szentmise után a templomban. Ezt a szentórát felajánljuk tanulóinkért és a tanáraikért, szüleikért Jézus Szent Szívének nagy szeretettel. A gyermekek mindig a mennyországot hordozzák magukban. A mennyország nem múló dolog! Vigyázni kell arra, hogy a földön lévő szennyár ne takarja el előlünk Jézus arcát! Higgyük az emberiség felemelkedésében! Nagy harc ez! Mennyi titok! Az világ érdekei elhagyják az embert. Megmarad a szeretet. Az örök mértékek megnyugtatók az embert. „Amikor majd fölemelnek a földről, mindeneket magamhoz vonzok.” – mondta Jézus. Mindenkit magához akar emelni Jézus. A mi hitünk arra az alapokra épült, hogy Krisztus előbb szeretett minket, mert meghalt értünk. Ha egy meghalt mindenkiért, mindenkinek meg kell halni Krisztusért. A Krisztusba vetett bizalom a reménytelenség elleni ellenszer. A Krisztusba vetett feltétlen bizalom azt mutatja, van kiút, van megváltás. Megújító erő ez! Páratlan biztonság! Csak a szeretet és az állhatatosság a küldetés és a Krisztus iránti elköteleződés és bizalom menthet meg bennünket. A félelem helyett a bizalom! Növekedés a hitben! Ne féljete! – mondta II János Pál pápa. Krisztussal közösségben megmaradni az üldöztetésben, a harcban és Krisztus erejével a megdicsőülésben. Adjunk hálát Istennek, hogy az Úr cselekszik bennünk. Itt van velünk és soha nem hagy el minket, akikért az életét adta. Isten valódi művének jele a szenvedés. De nem minden lélekben jelentkezik a magasabb rendű lét jelen valósága. Isten csak annak a léleknek adja meg, akit Ő kiválasztott erre a szép feladatra. Ebből is megérthetjük, hogy milyen nagy érték szenvedhetni, itt a földön Isten ajándékaként. Akit evvel, megtisztel, az Atya ezt nagyon szeretheti. Nagy kiváltság, amelyet a kiválasztottak kaphatnak meg. Így lett Krisztus keresztje a megdicsőülés fája. Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepére készülve gondolkodjunk el rajta: Ki vagy Te számomra ma Jézus? Akarlak-e hordozni Téged? Elfogadom a küldetésemet? Merem-e Rád bízni magam? Képes vagyok-e csendben, titokban tenni a jót? Úgy adakozom-e, mintha a szükségét szenvedő Jézust segíteném? Ugyanúgy imádkozom-e a közösségben, mint a magányomban? Isten rejtekében, az Ő jelenlétében böjtölök-e? Képes vagyok-e Jézus Krisztus erejében és szeretetében vinni a mindennapi keresztmet? A mindennapi küzdelmet, szenvedést próbatételként élem-e meg? Megváltó Jézusom! Iem keresztjeit, terheit, fájdalmait a Te Szent Kereszted elé helyezem most. Kérek, segíts, hogy a Te erőddel szeretettel hordozhassam őket!

Özv. Szlovicsák Balázsné

A Magyar Katolikus Karitás Helyi Szervezetének hírei

Ebben hónapban **26-án lesz ruhaosztás és gyűjtés, 10 és 12 óra között**

Szeretettel várjuk a feleslegessé vált használható ruhaneműket, Továbbra is várjuk nagylelkű adományait, illetve a rászorultakról szóló jelzéseket.

Elérhetőségünk: 06 30 394 22 29 és karitasz.alsonemedi@gmail.com

Szeptemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Aug. 25 – Szept. 2	Szept. 3 – 11	Szept. 12 – 20	Szept. 21 – 29	Szept. 30 – Okt. 8
Mészáros Jánosné Özv. Lovas Zoltánné Geigerné Moldvai Marianna Csermákné Molnár Anna	Bársony Mónika Surányi Antalné Morvai Margit Sokorai Józsefné Fodor Mária	Győrvári Imréné Özv. Kiss Ferencné Özv. Szlovicsák Balázsné Györgyövcis Miklósné	Kovács Jánosné Gábor Marina Bársony Istvánné Kiss Lászlóné	Végh Antalné Somogyi Jánosné Győrvári Pálné Özv. Nagy Balázsné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2015. szeptember

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4	5	6 19 óra Jézus Szíve Család imája
7	8	9	10	11 18 óra Ifi -hittan 	12	13
14	15 9.30 óra Baba-Mama klub 	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25 18 óra Ifi -hittan 	26 10– 12 óra Ruhaosztás	27
28	29 9.30 óra Baba-Mama klub 	30				

Nagy örömhírről számolunk be. A kántorház munkálatai lassan a végéhez érnek. Ez azt jelenti, hogy folyamatban van a használatbavételi engedély iránti eljárás, vagyis lakható állapotban van már. Apró munkálatok vannak hátra: beépített bútor néhány eleme, pincelejáró csinosítása. Augusztus 16-án és 23-án, vasárnapokon a reggeli és az esti szentmisét követően alkalom volt megtekinteni az elkészült épületet. Örülünk, hogy ilyen sokan éltek a felkínált lehetőséggel.

A kántorház ünnepélyes megáldására a Templombúcsúnk keretében, szeptember 20-án kerül sor. Az eseményről közzétesszük a meghívót. Mindenkit szeretettel várunk!

És ezúton is köszönjük mindenki nagylelkű adományát! Isten fizesse meg!

A kántorház építésének koordinálásával megbízott bizottság nevében
Tóth Éva

„Lépjetek be kapuiba hálaadással,
udvaraiba magasztalással,
áldjátok őt, dicsérjétek nevét,
Mert jó az Úr,
örökké tart kegyelme,
nemzedékről nemzedékre hűsége”
Zsolt. 100,5

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját az
Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség elkészült, új

kántorházának ünnepélyes megáldására, melyre Templombúcsúnk ünnepén

2015 szeptember 20-án, 11 órától a

dr. Beer Miklós Váci Megyéspüspök Atya által celebrált

ünnepélyes szentmise keretében kerül sor.

Szeretettel látjuk Önöket a szertartás után a közösségi házba egy koccintásra is.

Ezúton is szeretnénk megköszönni nagylelkű adományukat és imájukat, mellyel hozzájárultak e nemes
cél megvalósításához. Isten áldjon meg minden támogatót!

Alsónémedi, 2015. szeptember 1.

Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség plébánosa és vezető testülete

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot egy
ajándékba kapott színes nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap
fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-,
és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!